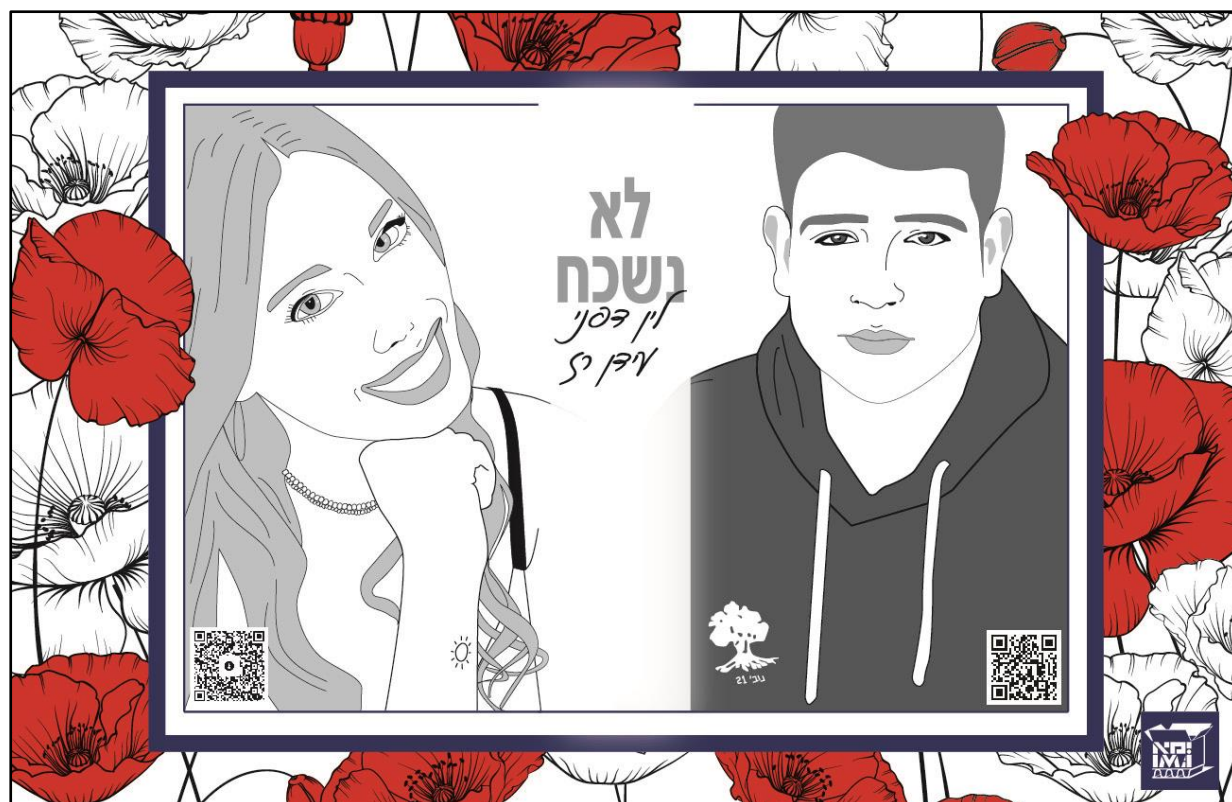

בניין הדקלי

עלון קיבוץ עין דומפרץ 94 שנה להיווסד הקיבוץ

חלפה שנה

תמונה מתוך לוח שנה שהופק בי.מ.א.
לזכרם של עידן ולין.
לא נשכח.

עלון מס' 1 (3377)

ט' תשרי תשפ"ה, 11 אוקטובר 2024

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

שלום לקוראים,

האם גם אצלכם השיחות נשמעו בערך כך? – כמו שזה נראה כרגע לא נראה לי שנצליח להיפגש בחג. לא נורא, יהיה את החג הבא. – למה? זה שהערב איראן תוקפת לא אומר כלום על מחר. – אבל אם ניסע אליכם ותהיה אזעקה בדרך? – טוב, תודיעו לי סופית מחר בצהרים אם אתם מגיעים אלינו לערב ראש השנה או לא.

אנחנו בעלון של חגי תשרי, ובגלל רצף האירועים הבלתי ייאמן קשה להיות בפוקוס על אירוע מסוים - ראש השנה צוין יום אחרי מתקפת טילים איראנית היסטורית על ישראל; טרם יום כיפור אנו מציינים שנה לשבת השחורה, 'יום הולדת' ראשון לאותם אירועי עיוועים; בהמשך יגיע חג סוכות ולאחריו שמחת תורה, והשנה גם אירוע זה יזכיר שחלפה שנה מתחילת המלחמה. כל אלה במישור הלאומי והדתי. במישור הקהילתי ציינו שנה כאובה, שנה ללכתם של **עידן רז ולין דפני**, ובקרוב ייחנך מגרש כדורגל חדש על שם עידן; אנו מציינים גם 51 שנה לנפילתם בקרב של **לוי בר-זיו וזבולון אמיצי** במלחמת יום כיפור. ויש גם את המישור האישי – אני אישית חגגתי את 'חג נסראללה' ב-27 לספטמבר, היום ההיסטורי בו צה"ל חיסל אותו במתקפה ממוקדת. אז בהתאם לכך, העלון הזה שונה מעלוני יום כיפור הקודמים, אין בו התייחסות למועד הדתי, אך יש בו הרבה כאב ושכול.

בתום שנה למלחמה מספר לנו **אורון**, מרכז המשק, על המצב בעסקים. העסקים מושפעים מהמצב, כל אחד בדרכו; השבוע נערכה הצבעה על ביטוח הדירות, ומצורף מידע בנושא; יש גם מידע מאגף הבריאות ומפרויקט השילוט בקיבוץ; אנו עומדים בפני תהליך של חיפוש ובחירת מנהל קהילה חיצוני, **ואורי לויתן ושאול שילה** משמיעים דעתם בנושא; בעין המפרץ היו וישנם הרבה מגויסים במהלך השנה. שתי הצעירות העשויות ללא חת, **זיו צרפתי ותומר פרטליס**, סיפרו על תפקידיהן בחה"א, כדאי לקרוא.

שבת שלום,
דפי

מה קורה - (נפי סדר העמודים)

3	נר זיכרון ללוי בר זיו וזבולון אמיצי
4-5	עדכון ממרכז המשק
5	סוכת לין
6-7	למה צריך ביטוח דירות
7	הצעה לפרויקט קהילתי
8	התקדמות בפרויקט שילוט וקול קורא לרכז תחום אבלות
9	נר זיכרון
10-12	חנה ריכב ז"ל
13	מאגף הבריאות
14-16	שנה לנפילתו של עידן
17-18	תפקיד מנהל הקהילה ואיך הפכנו לקניבלים
18-19	מהבריכה הקהילתית
20-21	מילואימניקיות בחיל האוויר תוצרת עין המפרץ
22	הגוזלים עוזבים את הקן
23-24	תרבות ומלחמת חרבות ברזל

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלוה.
שובו הביתה בשלום.

עורך: מוכה מלך, חברת מערכת: דפי עציוני.

פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.

כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

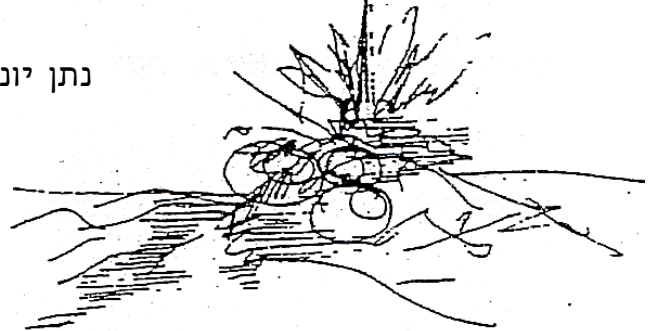
נר זיכרון

לזכר
הנפלים
ביום
הזה

גם החצב זוכר את מועדיו בשולי הסתו
נרק הפרח שלו, מי ישיב את ריחו
פְּכָה שומם ומכאיב היקום
הגדול הזה
בלעדיו

51 שנים לאחזת יום כיפור
ונפילת בנינו

נתן יונתן

זבולון אמיצי
נפל 8.10.1973

לוי בר-זיו
נפל 7.10.1973

יהי זכרם
ברוך

לחברים שלום,

שנה חלפה מאז החלה המלחמה. ככל שהמערכה מתארכת כך גדלות השפעותיה השליליות בכל המישורים, ובוודאי במישור הכלכלי. עסקינו נדרשים להתמודדות עיקשת מול השינויים אותם מביאה תקופה זו – קושי במציאת עובדים לתעשייה וחקלאות, ירידה בצריכה של מוצרים ושירותים, מסגרות חינוך מושבתות ועוד. המציאות החדשה מחייבת אותנו להיות גמישים וחדשניים יותר מאי פעם. מכל משבר גם יש צמיחה, ואנו מתמקדים במאמצים לשמר את הקיים ולתמוך זה בזה, ובכך להמשיך לבנות עתיד טוב יותר עבור כולנו. בחודש אוגוסט הצגנו בפני הנהלה כלכלית את הדוח חצי שנתי של הקיבוץ. רווחי התאגידים (ימא, ימאתון, מראה המפרץ ועוד) של הקיבוץ הציגו ירידה של כ-30% לעומת שנה שעברה ומהתוכנית ל-2024. אנו עומדים בכל תוכנית ההשקעות שלנו וגם בשימושים אותם הגדרנו לשנת 2024. בקרוב נתחיל לעבוד על תקציב לשנה הבאה.

קצת על הנעשה בתאגידים השונים:

ימאתון - כיום מונה 4 מפעלים, 2 בישראל ו-2 באירופה. בחצי שנה הראשונה ימאתון מכרה מעט מתחת לתוכניות. חולשה בולטת הורגשה באמיקוטיוב בחצי שנה הראשונה, אך בחודשים האחרונים מורגשת התאוששות. רוסטוק גם כן מתחת לצפי בעיקר בשל האטה בכלכלה הגרמנית.

מראה המפרץ – אולי המראה הטובה ביותר על הנעשה באזורנו. במחצית השנה הראשונה הפעילות הייתה בסדר, אך עם הכניסה ללבנון אנו רואים קושי אצל חלק מהשוכרים. מבחינתנו אנו מקדמים את תהליכי הרגולציה הנדרשים לבינוי חדש במתחם, נושא שהתעכב מאוד לצערי. במקביל אנו פועלים לטיוב השוכרים במתחם, ובתקווה שבקרוב נגיע עם בשורה בנושא.

ביואקולוגיה – החברה כיום התבססה כשחקן כמעט יחיד בתחום הפסדים שאינם עופות, המתחרה שהיה לצינור בשנתיים האחרונות אינו פעיל בשלב זה. המחצית הראשונה של 2024 התאפיינה בקשיים תפעוליים וירידת מחירי הסחורה, כך שהחברה הציגה הפסד תפעולי קטן. אני שמח לומר שהרבעון השלישי נראה טוב בהרבה, כך שנכון לסוף הרבעון השלישי אנו צופים כבר רווח קטן מתחילת שנה. לקראת סוף השנה יתקיים מכרז מועצת החלב לאיסוף פגרי הבקר ואנו נערכים לקראתו. הצוות בביואקולוגיה מתגבש, וניכר שהם מוכנים לאתגרים הבאים.

קרקעות – רוב הפיצויים בגין תמ"ל 1042 (שטחי מטע וגד"ש מצפון ודרום לכביש 85) התקבלו בחודש האחרון, ולפנינו הפקעה נוספת של כביש 6. לאחר הפקעות אלו יישארו 2 חלקות בלבד של המטע הישן בשטח מצטבר של כ-200 דונם. במקביל להתמודדות מול הגורמים השונים אנו מקדמים שיתוף פעולה מסחרי לגבי זכות הייזום, שניתנה לנו גם היא במסגרת פיצויי התמ"ל. כולי תקווה שבקרוב נוכל להגיע עם הצעה לאישור הנהלה כלכלית והאסיפה.

הנעשה בתוך המשק:

– בתחום האנרגיה אנו נערכים להתקנת פרויקט סולארי חדש, רובו יותקן על גגות מתאימים בימא וחלק בקיבוץ. בתחום זה אני מאמין שנתקדם בפרויקטים נוספים בקיבוץ עצמו ובשטחים סמוכים.

– ענף התשתיות מתחזק, הצלחנו לנצח על מספר פרויקטים במקביל – אופק, בצת, מכבסה ופרויקט תשתיות. ניהול גוף זה כמקשה אחת עדיין בחיתוליו, אך אני סמוך

ובטוח שאנו בכיוון הנכון גם אם הדרך קצת קשה. חייבים להגיד מילה טובה לכל העובדים מבית ומחוץ, שחדורי מטרה לתת שירות ולפתור כל תקלה.

גמר חתימה טובה,
אורון

סוכת לין

ב-7 באוקטובר נרצחה לין דפני ז"ל, בת 22 תושבת קיבוץ עין המפרץ. אלטו, בית הקפה המשפחתי בקיבוץ שמרת בו עבדה לין והייתה כבת משפחה, בחרו להנציחה בדרך מרגשת ביותר, ובמתחם בית הקפה, במרחב הירוק והפורח, בנו את "סוכת לין" בעזרתם של אנשי מקצוע נוספים וטובים והוריה של לין.

כך כתבו עליה -

"לין הגיעה לעבוד באלטו כמו שמש מאירה: תמירה, יפה, חייכנית, צנועה, זריזה ומוכשרת. ילדה של טבע, אור, צליל וצבע. וכך בחרנו באלטו להנציח ולזכור אותך יום יום, בסוכה של לין: מוארת, צבעונית ופורחת. וכל עוד אנחנו אוהבים ומדברים אותך, לא יוכל החושך לכבות את האור שלך"

ביטוח דירות – למה אנחנו בכלל צריכים את זה?

1. הגנה על ערך הנכס: ביטוח דירה מכסה נזקים אפשריים למבנה הדירה (כגון שריפה, רעידות אדמה, שיטפון, נזקי חשמל, נזקי צנרת), מה שמסייע בשימור ושיקום ערך הנכס במקרה של פגיעה חמורה.
2. הגנה על תכולת הדירה: ביטוח תכולה מכסה אובדן או נזק לרכוש שבתוך הדירה, כולל רהיטים, מכשירי חשמל, וחפצים אישיים. זה מונע הפסד כספי משמעותי במקרה של פריצה, גניבה או נזק לא צפוי.
3. הגנה על צד ג': ביטוח צד ג' מכסה נזקים שנגרמו לאנשים אחרים במהלך השימוש בדירה שלך, כגון אורחים שנפגעים בתאונה בתוך הבית. ביטוח זה מונע מצב שבו אתה נדרש לשלם מכיסך פיצויים. בנוסף מכסה פגיעה בבתים שכנים, לדוגמה שריפה שהתחילה בביתך ועברה לבית השכן, רטיבות בקיר משותף ועוד.
4. כיסוי נזקי תאונות: ביטוח דירה ותכולה מציע הגנה מפני תאונות בלתי צפויות, כגון פיצוצי צנרת, קצרים חשמליים, או תאונות אחרות שיכולות לגרום לנזק רחב, ובכך מונע עלויות תיקון גבוהות.
5. שקט נפשי: עם ביטוח מתאים, יש לך ביטחון כלכלי מול אירועים לא צפויים. זה מאפשר לנהל חיים ללא חשש תמידי מהאפשרות של נזק בלתי מתוכנן לרכוש שלך.
6. הגנה משפטית: ביטוח צד ג' מעניק גם כיסוי במקרה שבו מוגשת נגדך תביעה משפטית על נזקים שנגרמו לצדדים שלישיים, מה שחוסך הוצאות משפטיות ותשלומי פיצויים פוטנציאליים.
7. Money for Value (דוגמא לבית בגודל 100 מ"ר) – עלות חודשית של כ-100 ₪ מייצרת מעטפת הגנה ביטוחית של עד 850,000 ₪ למבנה, 2,000,000 ₪ לצד ג' ו-160,000 ₪ לתכולה.

מדוע חשוב שהביטוח יהיה חובה? הרי חבר שיחליט שלא לבטח את דירתו יחתום על מסמך בו הוא משחרר את הקיבוץ ממחויבות למימון נזקים. אבל...

1. האם נצליח לעמוד בכך? בסיטואציה בה חבר יאבד את ביתו, או חס וחלילה ייתבע בתביעת צד ג' על נזק גוף למשל - שעשויה להגיע לסכומים של מעל שני מיליון שקלים - האם לא נושיט יד? האם לא נעזור לו במימון מזון, חינוך לילדיו, מגורים, במידה ולא יוכל לממן זאת? אלו בדיוק המקומות בהם אנו כקיבוץ וכבעלי תפקידים נירתם לעזרת אותה משפחה.

הבנה זו מובילה אותנו לסעיפים הבאים... >

2. הגנה על המשאבים הכלכליים של הקיבוץ: במצבי חירום, כשאין ביטוח מתאים, הקיבוץ עצמו עלול להידרש לתמוך כלכלית בשיקום נזקים. ביטוח מקיף מונע מהקיבוץ להיכנס להוצאות בלתי צפויות, שעלולות להכביד על משאבי הערבות ההדדית.
3. שימור מנגנוני הערבות ההדדית: כאשר כל החברים מבוטחים, המנגנונים הקיבוציים לערבות הדדית יכולים לפעול בצורה הוגנת ומושכלת יותר. כך, אין צורך במימון נזקים פרטיים מתוך הקופה הציבורית של הקיבוץ, מה שמחזק את היכולת לסייע במקרים של מצוקה אמיתית.

4. ביטחון אישי לכל חבר: ביטוח מקיף מעניק לכל חבר ביטחון כלכלי אישי שאינו תלוי בקיבוץ במקרה של נזק למבנה הבית או תכולתו. זה מפחית את הלחץ על הקיבוץ לסייע במצבים כאלה, ומבטיח שכל חבר יהיה מוגן מפני קטסטרופות כלכליות.
5. הפחתת סיכוני נזק לצדדים שלישיים: ביטוח צד ג' מכסה נזקים שעלולים להיגרם לאורחים, עובדי קיבוץ או צדדים שלישיים בבית החבר. זה מונע מהחבר עצמו ומהקיבוץ להתמודד עם תביעות כספיות והוצאות משפטיות במקרה של פציעה או נזק לרכוש אחר.
6. תכנון כלכלי לטווח ארוך: כשכל החברים מבוטחים, הקיבוץ יכול לתכנן את המשאבים הכספיים שלו בצורה מבוקרת ויציבה יותר, מבלי להידרש להוצאות בלתי מתוכננות. זה מאפשר ניהול כלכלי נכון של הקהילה ויוצר ודאות רבה יותר לטובת כלל החברים.
7. הבטחת חוסן קהילתי: במצבים של משברים אישיים או כלליים, קיום ביטוח אישי מבטיח שהחברים לא יצטרכו להסתמך על הקיבוץ כמקור התמיכה היחיד. זה משמר את חוסנה של הקהילה ומאפשר לכל אחד לשמור על עצמאותו הכלכלית.
8. הפחתת סיכון לריבוי מקרים במקביל: במקרה של אסון רחב היקף כמו שריפה או רעידת אדמה, בו כמה בתים עלולים להיפגע בו זמנית, הביטוח האישי של כל חבר מקטין את העומס הכלכלי שעלול ליפול על הקיבוץ אם כולם יפנו לקבלת עזרה מהערבות ההדדית.
9. ודבר אחרון: אנחנו פסע לאחר השיוך, וחשוב שננהג באחריות. תמיד ניתן לשנות את ההחלטה בהמשך כך שהביטוח יהיה וולונטרי ולא חובה.

הצעה לפרויקט חברתי מו. חברים

לחברים שלום,
ועדת חברים מבקשת ליזום פרויקט חברתי עם החברים. אנחנו מדברים על יוזמה פיזית בתוך המחנה. ליוזמה 2 מאפיינים:

- ✓ היוזמה מביאה בצידה תועלת לרווחת החברים.
- ✓ היוזמה נוגעת ברוב משמעותי של החברים.

ועדת חברים מבקשת להיות סמן ימני, לאותת לחברים על דוגמה ליוזמה שכזו: אנחנו מדברים על "גינת כלבים". כלבי הקבוץ, רכושם של עשרות רבות של חברים, משפיעים על איכות החיים ועל מאות רבות שהכלבים אינם שייכים להם.

לאור הדוגמה, ועדת חברים פונה לציבור על מנת לשתף פעולה ביוזמה ברוכה שכזו. נא חשבו ביניכם לבין עצמכם, בתוך קבוצות חברתיות, במסגרת המשפחתית ובכלל, על רעיון שמתאים לקריטריונים הנ"ל.

נא לכתוב את הרעיון ולשלוח לאחד מחברי ועדת החברים, או לשים בתא הדואר של ג'וני מס' 312 עד סוף חודש אוקטובר.

ועדת חברים תאסוף את הרעיונות, תבצע בחירה מבין הרעיונות, של 5 היוזמות שזכו לאהדה מוקדמת. 5 היוזמות שיזכו למירב הקולות יפורסמו. **תתבצע בחירה שנייה על ידי כל חברי עין המפרץ.** תפורסם היוזמה הזוכה, איתה נצעד בגאון אל מוסדות הקבוץ, על מנת להתמודד בתוכנית המשק. מי ייתן, ונהפוך את הדרך למסורת חברתית ולגאווה מקומית.

גיוני ר., דליה, הילה ש., רם ש., אורית ג.

עדכון בהתקדמות פרויקט שילוט והנגשה לווייז

שלום לכולם!

לאחר שלב האישורים והצגה לציבור של תוכנית השילוט, ובהתאם למסלול אישור הכנסת הווייז לציבור הרחב, שמות הרחובות והשבילים הועברו למשרד הפנים, וקיבלו את אישורם. לצורך התחלת ביצוע קיבלנו מהנה"ק תקציב של 50,000 ₪, שהספיק להצבת שלטי דרך/רחוב בלבד בכל אזור המגורים הקיים. בהמשך, ולפי מגבלות התקציב, נוסף את מספרי הבתים ונשלים שילוט בהתאם לקצב הבניה העתידי.

- לגבי בחירת שמות הרחובות והשלטים, נזכיר כי הקפדנו לעבוד בהליכים מסודרים:
- א. דגם השלט אושר ע"י וועדת תכנון מתוך מספר הצעות שהוגשו לה. כדי לוודא התאמה, ולאחר בקשה של חברת ו. תכנון, נמסרו הדגמים הסופיים לחוות דעת נוספת של 6 חברי קיבוץ שעוסקים בעיצוב, והדגם שנבחר קיבל אישור גורף של כולם.
 - ב. תוכנית השמות המקורית הועברה לבדיקת מספר מורות וגרפיקאית. קיבלנו הצעות מגוונות ונפגשנו עם המציעות(ים). לפי המלצתם, במרבית השמות בוטל ה' הקריאה, למעט כשמדובר בנושא פרטני, למשל: "כביש המגדלים" שנקרא על שם שני המגדלים שיושבים על התוואי הנ"ל. כמו כן החלפנו שמות תואר בשמות פעולה (קוטף > קטיפ), וקיבלנו את הרעיון לחלק שמות עם מכנה משותף לכל שכונה:
 - שכונת משמר הים כ"א קיבלה שמות של פעולות חקלאיות.
 - שכונה מזרחית קיבלה שמות ענפים וגידולים חקלאיים.
 - שכונה חדשה ליד גן התומר, שתיבנה בעתיד, תקבל שמות של עצי ארץ ישראל.
- התוכנית הסופית אושרה ע"י הנה"ק וועדת תכנון, והוצגה במשך תקופה ארוכה לידעת החברים בחדר האוכל. גם בשלב זה קיבלנו פניות לתיקונים ותיקנו שמות, לבקשת חברים שונים ומסיבות שונות. רק לאחר כל הנ"ל הצבנו את השלטים בשטח.
- מטעם צוות השילוט המקומי, אני, שמואל צימט, נמצא בקשר עם מדריך אזורי מטעם ווייז, ומכניס פרטים במפת הווייז של עין המפרץ בהתאם להרשאות שניתנו לי. אדגיש כי אני מקפיד להעביר את הוראות התנועה בהתאם לתוכנית התנועה שעליה קיבלנו את אישור מטה אשר והוועדה המקומית. התהליך מאד מבוקר וייקח כמה חודשים עד שיסתיים. נמשיך לעדכן בהתאם להתקדמות.

בברכה, צוות השילוט - אריה רז, שמואל צימט

קול קורא לרכז/ת צוות אבלות

משולחו
חש"א

יעדי התפקיד:

1. אחריות כוללת על תחום הקבורה והאבלות בקיבוץ על כל המשתמע מכך.
2. ליווי החברים ומשפחותיהם שחיות בקיבוץ בכל הנוגע לאבלות ולקבורת יקיריהם.
3. אחריות לקיומו ותפעולו של בית עלמין מטופח ומכבד את הקהילה.

משימות ותחומי אחריות:

1. הקמת צוות אבלות וניהולו (אישור בהנהלת הקהילה).
2. ליווי פרטני של משפחת הנפטר מקבלת ההודעה על פטירתו ועד תום הלוויה וימי השבעה.
3. אחריות כוללת על בית העלמין, ניקיונו ותחזוקתו, כולל קשר עם בעלי תפקידים רלוונטיים בקיבוץ, טיפול בקברים והכנה לאירועים.
4. אחריות על הכנות לקבורה על כל המשתמע מכך.

5. אחריות על יישום כלל הדרישות ללוויה ע"פ חוקי המדינה והחלטות הקיבוץ, כגון הובלת הנפטר במקרה הצורך, תאום עם המשטרה, משרד הבריאות, רישיון קבורה, הכנת בית העלמין, ביטוח לאומי וכו'.
6. ביצוע ההכנות הנדרשות לטקס הלוויה וניהולה – בתיאום עם המשפחה.
7. תיאום הכנת מצבה מול בונה המצבות.
8. הזמנת זרי פרחים ליום ההלוויה.
9. אחריות ל"סל אבלות" ומתן יחס אישי לחברים במקרים של פטירה של קרוביהם מקרבה ראשונה שלא מתגוררים בקיבוץ.
10. אחריות לפרסום מודעת אבל בקיבוץ ובעלון.

כישורים ודרישות תפקיד:

1. יכולת ניהול וארגון טובות.
2. תקשורת ויחסי אנוש מעולים.
3. אמפטיה, רגישות ויכולת הכלה.

ממשקים:

צוות הנוי, כולל אחראית/תחזוקת בית העלמין, מרכז/ת בריאות ורווחה, מנהל תשתיות, אחראי מועדון, מנהלת קהילה.

כפיפות ארגונית: מנהל קהילה

היקף משרה: גמול תפקיד, תגמול ע"פ ריכוז ועדה גדולה.

דרך הבחירה: קול קורא פנימי, בחירה ע"י הנהלת הקהילה.

ניתן להגיש מועמדות אצל גלית
בטל. 052-3967518
masha@ein.co.il או במייל
עד לתאריך 21.10.24

אוקטובר - נר זיכרון

נפטר 23.10.1997	שנהב אריה	נפטרה 11.10.1951	קלרפלד סבינה
נפטרה 23.10.1997	אגם זהבה	נפטר 3.10.1955	גרברשיפט גרשון (אבא של בנציון רשף)
נפטר 24.10.1999	ברמן מנדל	נפטר 8.10.1962	ד"ר מירס דוד
נפטרה 7.10.2003	שנהב רוז'קה	נפטרה 29.10.1971	מרקוביץ רבקה (אמא של שלומית אטד)
נפטרה 3.10.2004	פלג רותי	נפטרה 25.10.1972	כץ הינדה
נפטרה 10.10.2004	קליין טוסיה (טובה)	נפל 7.10.1973	בר-זיו לוי
נפטרה 11.10.2005	פורצובסקי רינה	נפל 8.10.1973	אמיצי זבולון
נפטר 8.10.2006	שחף בני	נפטרה 14.10.1976	פרלמן רוחקה
נפטרה 26.10.2007	רוזנפלד שרה	נפטר 1.10.1977	אמיצי אהרון
נפטר 12.10.2008	אופיר שמואל	נפטרה 29.10.1983	אלפנדרי אסתר (אמא של משה מזרחי)
נפטרה 28.10.2008	קליינמן יוכבד	נפטר 17.10.1985	ראוך שמחה
נפטרה 29.10.2011	בוסתן תמר	נפטר 8.10.1987	רייז צבי
נפטר 16.10.2016	כהן יוסף	נפטרה 23.10.1995	פנדלמן פרדז'ה
נפטרה 17.10.2022	חני אילן	נפטרה 24.10.1995	גולן צפורה
נפל 7.10.2023	רז עידן	נפטר 7.10.1996	כספי אריה
נספתה 7.10.2023	דפני לין		

יהי זכרם ברוך

בית עין המפרץ אבל
עם לכתה של חברתנו

חנה ריכב ז"ל

בתאריך 22.9.2024

י"ט באלול תשפ"ד

תנחומים למשפחה

יהי זכרה ברוך

שרון ספד:

רציתי להגיד לך תודה על מה שהענקת לי ולנו, הילדים והנכדים שלך: אהבה ללא תנאי, ללא סייג, ללא צורך בתמורה, מעל לכל ספק וברורה מאליה, גם כאשר השאר אינו ברור, תחת צל, ספוג בחשד, או פשוט אינו מובן ומעורר חשש. האהבה שלך תמיד הייתה שם, כמו זרקור באפילה.

על ילדות "זהובה", כפי שהעדת על ילדותך שלך, מאושרת פתוחה בטוחה שלווה ומוגנת. על האמונה המלאה, נוסכת הבטחון, שלך בנו, בטוב שבנו, ביכולת שלנו להתמודד עם כל מה שהחיים מזמנים לנו, ובידיעה הברורה שאינה מתכופפת שיהיה לנו טוב, כי לא ייתכן אחרת.

ורציתי גם לבקש סליחה. שלא ידעתי להכיל, לקבל, להעניק. על שכעסתי, ולא ידעתי לנחם, לנסוך שלווה ובטחון ולהראות אהבה. על שלא הצלחתי להיות לך מה שהיית לי. היית רוצה שיזכרו אותך כפי שהיית רוב חיך - אשה יפה, חמה, מאושרת, צוחקת. אשה שנאבקת על עצמה ועל הקרובים לליבה, גאה בהם מאוד וגאה גם בעצמה. כך אני אזכור אותך. אם קיימת נשמה או קיום מחוץ לגוף, מי ייתן ושלך שלווה כעת. היי שקטה תמיד, כי אין בך דופי ולא היה מעולם.

שי לי ספדה:

אימוש שלי,

אני ממש רוצה לזכור אותך כמו בימים הטובים. כמו שהיית פעם לפני ההידרדרות של השנים האחרונות:

דוהרת על אופניים בכל רחבי הקיבוץ. עולה על כל טרנזיט פנוי בסידור רכב ונוסעת אלינו לכרכור לבקר או לשמור על הנכדים. היית לנו אמא חמה, רגישה, חכמה, חזקה, מצחיקה. מחבבת – אבל לא סתם חיבוק... חיבוק חזק וארוך. ומעל לכל - אוהבת אותנו הילדים אהבה שאינה תלויה בדבר.

תמיד היית גאה בנו ואמרת שאנחנו יצירת האומנות הכי טובה שלך. אני רוצה שתדעי שגם אני גאה בך. למדתי ממך המון, תודה על הכל.

אני אוהבת אותך,

שי לי

האמת שאני עומד פה ומדבר מסיבה אחת בלבד – אני יודע בכל ליבי שאמא היתה רוצה מאוד שאדבר באירוע שכזה. ולכן, למרות שאני לא כל כך מאמין בחיים שאחרי, אנסה לדבר לאמא.

בגלל שאני "קטן" לא ביליתי יום אחד בלינה משותפת, ובילדותי גדלתי בבית ההורים. היום, כשגם אני הורה, אני יודע להגיד שאמא היתה אמא מדהימה. הביטוי הכי תמציתי לכך היה - שבכל בעיה שהיתה לי ידעתי שבערב נצא לטיול רק שנינו בקיבוץ, ואוכל לספר לך בדיוק מה קרה ומה אני מרגיש. תמיד תהיי בעדי, תקשיבי לכל מה שאגיד, לא תנסי לפתור בעצמך את הבעיה, אלא תסבירי לי איך, בכוחות ובתכונות שלי, אני יכול להסתדר ולהתגבר. היית שומרת על פתקים קטנים מקופלים בקופסת עץ קטנה, סיפורים שלנו מהילדות, וחוזרת עליהם בכל סיטואציה אפשרית – סיפור מספר 101 – משפט שהייתי אומר כשהייתי בגן, סיפור 102 - כשנפלתי לבריכה, וכשתפס אותנו שוטר כשנסעתי בלי חגורה. סמכת עלינו ושיחררת לנו לעשות כל מה שאנחנו רואים לנכון. כשהחלטתי למלא את כל הדלת של החדר שלי בסטיקרים, קיבלת את זה ואפילו חשבת שזה יפה ואומנותי. כשזרקו אותי מהבית ספר, אמרת שזה טוב שאני בודק גבולות ומחזק את המעמד החברתי שלי. תמיד התייחסת אלי כמו אל מבוגר ולא כילד, אפילו היית מכינה לי קפה למיטה בכל בוקר כבר מגיל 6.

הרבה פעמים, כשמישהו נפטר, פתאום כולם אומרים כמה הוא היה משמעותי בשבילם. ובאמת, כל כך הרבה פנו אלי ביומיים האחרונים ואמרו כמה היית דמות משמעותית בשבילם כשהיו בגיל ההתבגרות, כמורה לאמנות במוסד. לשמחתי אני יודע שזה לא רק עכשיו אחרי שנפטרת. אמא היתה מורה נערצת. אני ממש זוכר שזו היתה התחושה כשהייתי הולך במוסד, בחזה נפוח מרוב האהבה וההערצה שאמא היתה מקבלת מכל התלמידים במוסד. לבסוף, גם כסבתא הבאת את אותן תכונות בדיוק גם לנכדים - רוקדת את ריקוד הסביבון בכל חנוכה ומחלקת שקיות מתנות על כל אצבע. בכל יומהולדת היית מכינה ברכת יומהולדת שהיא גם שיר מופשט מלא דימויים, וגם קולאז' של ברכות מוכנות והדבקות של ז'ורנלים. כבר כמה שנים אני מתגעגע לכל אותן תכונות נהדרות. הייתי מאוד רוצה אותך במלוא עוזך בימים המטורפים האלו. נוחי על משכבך בשלום ובשקט, אני אוהב אותך, ומתגעגע.

אדם

אביטל זלינגר כתב לאשפחה:

בצער רב שמענו על פטירתה בטרם עת של דודתנו האהובה חנה. הכאב של כולנו הוא גדול, והיריעה קטנה מלהכיל ולכתוב את כל אשר על ליבי ברגע זה, ועל הקשר המיוחד שהיה לנו לאורך כל השנים:

בתור ילד קטן כשבאתי לבקר את סבא וסבתא וחנה הקריאה לי את גשמיאלון מעיתון משמר הילדים. לאחר שהתחתנתם ב-1971, דרך מוסדניק מתבגר שבא לצפות בחנה האומנית שציירה להפליא את דיוקנו של רינגו סטאר. את אין ספור הפעמים שאניה ואני התארחנו אצלכם, שסיפקו לנו רגעים בלתי נשכחים של מלא חום ואהבה. הקשר שהתחזק כאשר אני עבדה כמטפלת של שי לי. את היחס הנהדר והאהבה שלין גויס וטל תמיד הרגישו בקרבתכם. עם תירסים או אבטיח. ועוד אין ספור של רגעים וזיכרונות שמרגישים שקרו רק אתמול. עבר רק חודש ואבדנו שתי נשים נפלאות, אמא שולה ודודה חנה.

מיפן הרחוקה - לך אביק, לאורטל, שרון, שי לי, אדם, לבנות לבני ובנות הזוג ולכל הנכדים - המון חיבוקים נשיקות ואהבה מאניה, מהילדים וממני. יהי זכרה ברוך.

נחמה ספדה:

חנה יקרה,
הידיעה הכתה אותי בהלם, וצער לכתך מאיתנו מכאיב.
גדלנו באותה שישיה, קשר שמלווה אותנו לאורך כל הדרך. היינו נפגשות ומרגישות
כאחיות. את נמרצת, חוקרת מצבים, ומנציחה אותם בדרכך המיוחדת רק לך. את מלאה
באהבה לחיים, לאסתטיקה, יופי והקפדה על הנראות, שהוקרנה דרכך בעוצמה ובאכפתיות.
המשפחה עבורך עולם ומלואו. היית גאה בכל אחד מילדייך, שהביאו עבורך גאווה ואושר
רב בהצלחתם, ויכולת העשייה של כל אחד מהם בדרכו. זכיתם בנכדים רבים ונפלאים, שעבורם
עשית הכל. אהבתך אליהם היתה עוטפת בחום, והם מקיפים אותך באהבתם לאורך כל הדרך.
האומנות בשבילך היא דרך חיים, ואמצעי להבעה של רגש, עוצמה והשקעה אינסופית. אחד
הנושאים שבהם בחרת להתמקד היה חיינו הקיבוציים, שהיו חשובים לך. הצלחת לשלב ישן
וחדש ולרתק את הצופים בעבודות המיוחדות בנושאים כמו תעשייה, חקלאות וזווית אישית.
אני שמחה שהצגת את יכולותיך האומנותיות במועדון לחבר, ראיתי את האור בעיניים.
נעלמת מהשבילים, אבל אצלי את עמוק בלב. תחסרי לי חנצ'ו.

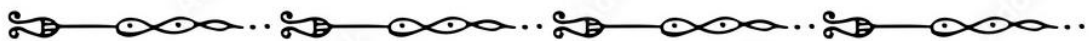
באהבה,
נחמה.

הילה יונסי כתבה:

אביק היקר, אני כל כך כואבת את הכאב שלכם!
לא דיברנו על זה מעולם אבל חנה הייתה בין המורות האהובות עלי! קיבלה אותי כמו
שאני, חיבקה אותי תמיד, הייתה נעימה חייכנית ושמחה!
אני כל כך מצטערת על האובדן הגדול שלך ושל המשפחה הנהדרת שהקמתם יחד. שולחת
חיבוק גדול ומחזק!

שגית צור כתבה לבן כיתתה שרון ריכב

לא אמרתי לך אף פעם, או אולי כן... אמא שלך היתה המורה האהובה עלי במוסד. חדר
האמנות שלה היה כמו בית עבורי, היא הבינה והעריכה אותי ואני אהבתי אותה מאוד. קבל
חיבוק, ותדע שאני תמיד נוצרת את הזמן שביליתי איתה בליבי.

פגישה בנושא ממ"דים לחברי הקיבוץ

מוזמנים למפגש ביום ג' 15.10.2024 בשעה 19:00 בבית הספר "שלום עליכם" (במבנה
הישן של עטיפית).

במידה וישנם חברים שעדיין לא שלחו בקשה להצטרף – מוזמנים לעשות זאת דרך
מקומי ← אגף תשתיות.

חברים יקרים שלום

כזכור לכם, פרסמתי פנייה לחיפוש אחר נהג בריאות שיחליף את פרננדו היקר המסיים את עבודתו איתנו. עד כה לא הצלחתי לגייס אדם זמין לתפקיד זה, ועל כן מיידעת אתכם כי בתקופה הקרובה עד שיימצא נהג מכוחותינו, ניעזר בהסדר של אגף הבריאות עם מוניות הצפון. ההתנהלות תמשיך כסדרה - נסיעות יוזמנו דרכי מבעוד מועד, אני אשלח לנהג המונית את הסידור והוא יצור אתכם קשר לתיאום סופי ומדויק. אין צורך לשלם לו ישירות, התשלום עובר דרך הנהח"ש במרוכז בסוף החודש בניכוי השתתפות עצמית סמלית של החברים. אני מודעת לקשיים שעלולים להיות בשימוש במוניות וצר לי על כך. ממליצה להיעזר בבני משפחה ככל הניתן או בחברים בכדי לצמצם את אי הנוחות. אני ממשיכה לחפש נהג בריאות שיירתם לתפקיד, ואתם מוזמנים לפנות ולהתגייס לתפקיד:

אגף הבריאות מחפש נהג לנסיעות בריאות בדחיפות ♥

העבודה כוללת הסעת חברים ותיקים לבדיקות רפואיות בהתאם לסידור עבודה שניתן מראש. נדרש נהג אחראי ומנוסה, עם זמינות ולב רחב.

העבודה כמובן בתשלום!!

גם אם המשרה אינה מתאימה לכם חשבו למי מחברים תוכל להתאים, כדי שנוכל לשמר ולקיים את השירות החשוב הזה עבור חברינו. לפרטים נוספים בבקשה צרו עמי קשר - שמרית

הסדר הסיעוד - מה הכי חשוב לדעת:

1. ההסדר מספק לחברי הקיבוץ מענה מתאים וגמיש בעת הצורך, ומאפשר להם לבחור את הטיפול הטוב ביותר, בין אם בביתם עם עובד זר או בבית סיעודי.
2. ההסדר מושתת על מנגנון של רשת ביטחון, המבטיח השלמה לפער בין מקורות החבר להוצאות הסיעודיות שלו, עד לסכום של 13,900 ש"ח לחודש.
3. כל חבר העומד בתנאים לפיצוי מקרן הסיעוד הפנימית זכאי ל-1000 ש"ח בחודש, ללא תלות בתקרת רשת הביטחון.
4. דיירי ביתנו הזכאים לפיצוי מקרן הסיעוד נכללים גם הם בתנאי ההסדר, כולל השלמה לגובה רשת הביטחון, שתתמוך ביכולתם לשלם את עלות השהות בביתנו.
5. ההסדר נועד להבטיח טיפול ראוי ומכבד לחברים הנזקקים, תוך שמירה על רמת חיים סבירה גם בעת מצב סיעודי.

שנה לנפילתו של עידן

דברים שאמרה אתי בטקס בבית העלמין

עידני,

היום לראשונה בארץ ובעולם בית עלמין הפך לאצטדיון של אהבה. שער 5 נפתח, האדום של הפועל והצהוב ירוק של גולני, שולטים בכל פינה. אתה מסתכל עלינו מלמעלה ומחייך, אני בטוחה!

הרוח שלך כאן, מרחפת מעל הדגלים, הצעיפים, התופים, החברים מהבית ומהצבא, האוהדים, המשפחה הגרעינית והמורחבת וכל מי שבחר להגיע ולהיות איתנו ברגע הזה. אני מסתכלת סביב ותוהה - מה חשבתי לעצמי להרעיש ככה את המקום השקט הזה? האם אפשר להפיח חיים במקום של מתים?

כל יום מחדש, אני מבינה שהדרך היחידה לבחור בחיים – היא לייצר חיים, יש מאין. לגרום לבית העלמין להיות חי ופועם אחרת. אתה בדרכך לימדת אותי להיות יצירתית. שנה חלפה מאז אותה שבת. שנה של געגוע דוקר. במהלך השנה הזו ניסיתי למצוא משמעות בכל מה שקרה. הבנתי שהדרך שלי להתמודד עם האובדן והכאב, זה להיות בעשייה, ביצירה, בכתיבה ובזיכרון. אני לוקחת את הכאב ומפיקה ממנו משהו חי. חי ובוטט כמו שם ההרצאה עליך.

אחרי אחת ההרצאות, תומר של שקדי, שהגיע ממש עכשיו מלבנון להיות איתנו ואיתך, שאל אותי בזהירות: "אם עידן קופץ לביקור, רק לשעה אחת, מה היית אומרת לו?" קודם כל הייתי מחבקת אותך חזק, מועכת, מסניפה ומדביקה לך נשיקה על העורף, כמו שאני עושה תמיד. אחר כך הייתי חופרת לך כמה אני גאה בך, שיצאת ככה אל הגיהנום שבחוץ להילחם עד הכדור האחרון, בלי לראות בעיניים. מספרת לך, אם עוד לא סיפרו, שאתה, איתי גליסקו, שלו ברנס ויקיר לוי הגיבורים, הצלתם 25 דורות של ילדים ועשרות משפחות מבארי. אם תיתן לי לדבר עוד קצת זמן, לפני שתגיד לי שאני חופרת, אז אספר לך שאתה בכל מקום: בכל הרצאה שלי; על מלחיות שחברת מלח הארץ בחרה בך להיות הפרזנטור שלהם במהדורה מיוחדת; בספר מתח לנוער שנכתב בהשראת הגבורה שלך (בזכותך ילדים יקראו ספר!); בגרפיטי על קירות; ביציעים של מגרשים; בשירים שמתנגנים ברדיו; בטיולים בעולם הגדול; בקעקועים על חברים, משפחה ועלי; בפודקאסטים ותוכניות טלוויזיה; אתה על מגרש כדורגל שנבנה לזכרך, המגרש כבר כמעט מוכן! (סבא אריה מנהל ביד רמה את בניית המגרש, וסוחף אחריו אין ספור אנשים טובים שעובדים ללא לאות שהכל יהיה מוכן לרגע הפתיחה, 25/10!)

אוטוטו גולני ישחקו מול הפועל ויחנכו את המשחק הראשון, יהיה קרב צמוד! שתי משפחות עם הרבה אגו – יהיה מעניין.

עידן, אתה אצלנו בכל תא בגוף, בכל נשימה.

בבקשה אל תדאג לנו, אנחנו כוח חזק יחד. אנחנו לא שוכחים לצחוק, לנסוע, לאכול טוב ולצאת לחופש. הרבה בזכות אבא, שבכל השנה האחרונה החזיק אותנו על הכתפיים שלו. התעקש להיות העוגן החזק, כשבפנים – הלב היה סגור. לאחרונה, בזכות מפגשים עם עוד משפחות שכולות, משהו נפתח. הכאב מקבל ביטוי במילים. אבא מתחיל לחזור לכתוב, זה תהליך איטי, אבל מרגש לראות את השינוי.

אתה נמצא עכשיו עם החברה הכי טובים שיש, מלא גולנצ'יקים, מלא אוהדי הפועל, ועוד הרבה נשמות טהורות. עכשיו למעלה אוהדי הפועל כבר לא במיעוט מול גולני, תנו בראש. אז מה אתה אומר? אתה קופץ לשעה? אני כאן, תמיד בשבילך.

ועד שתקפוץ, בוא תשיר יחד איתנו ועם כל האוהדים האדומים את ההמנון של הפועל.
אוהדים אהובים, בואו ותכניסו חיים בבית העלמין, הכדור עובר אליכם.

בתיה רז כתבה

דון דון שלנו אהוב.

חלפה שנה ושום דבר לא השתנה. הגעגועים לא מרפים, מרסקים את הלב, הכאב בלתי נסבל – ונחמה אין. הכעס רק מתעצם עם הזמן, ואני לא יכולה לסלוח למה ולמי שהביא אותנו לכאן, למעמד הקשה והעצוב הזה. הכאב שבתוכי רוצה לצרוח מדם ליבי, מילה אחת – למה!! ואיפה הסליחה.

מסבירים לי שתפקידם של החיילים להגן על האזרחים – וזה מה שעשית. אני שואלת וזועמת – ומי אמור היה להגן עליכם, החיילים שם בתופת הנוראה, ולהגיש לכם עזרה? המחשבה מרסקת.

אני רוצה לספר לך דוני, שהמשפחה כולה עסוקה בהנצחה שלך בכל דרך אפשרית. אבא ארנון ואימא אתי במיוחד, אני לא צריכה לספר לך שאמא שלך אלופה ולביאה. אבל אף דבר מכל זה לא יחזיר לנו אותך. אני מוותרת על הכול בכדי לקבל עוד חיבוק וחיוך מהנכד החרוף, המקסים, הבועט, המיוחד, הפיקנטי, ובעיקר האהוב שאתה. אנחנו מספרים עליך בכל מקום, על שלושת העידנים שאתה. בבית אתה דון דון, דוני, עם החיוך המבוש והנבוך. במגרש הפועל אתה עידן, האוהד השרוף שצועק ומתודלק במשחקים. בגולני אתה עי – דן אחי, המצחיק, המאחד, המחויב טוטאלית לרוח הקרב של היחידה. וכל זה בילד אחד – בך.

לו יכולתי הייתי עוצרת את העולם ביום שבו נפלת. איך יכול להיות שהעולם כמנהגו סובב ואתה לא פה.

כשילד מתגייס – יש ברית קדושה בין ההורים לבין המדינה והצבא, בה המשפחה שולחת את הבן להתחייב למסור ואף להקריב את נפשו וגופו על הגנת המדינה. המדינה והצבא מתחייבים לשמור ולהגן ככל האפשר על הבנים החיילים. אתה, דוני, עמדת בגבורה עילאית והרואית בהתחייבות שלך, ואיפה היו המדינה ופיקוד הצבא בהתחייבות שלהם? שואלים איפה היה הצבא ב – 7.10 - אני יודעת איפה אתה וחברך הייתם. נלחמתם לבדכם בעוז ובגבורה על חייהם ועל חיי תושבי העוטף.

כשחייל יוצא למלחמה – יש מערך שלם שיוצא אתו: חובשים, רופאים, פינוי, חילוץ ותמיכה. איפה היה כל המערך התומך הזה בשבילכם? השאלות קורעות אותי מבפנים, האם קראת לעזרה ולא היה מי שישמע, מי שיבוא. האם ידעת כשפרצת מתוך המיגונית את

המשמעות של המעשה שלך. למעשה הקרבת את עצמך. ובעקבות מעשה שלך יש חיילים רבים שחבים לך את חייהם. השאלות האלה מלוות אותי מאז ה-9.10, לא, לא טעיתי בתאריך. ביומיים הראשונים חששנו ועדין קיווינו, ואז ב-9.10 בשעה 07:00 הגיעו קציני צה"ל, וחיינו השתנו לתמיד.

זה כאב שלא ניתן לתיאור, כאב פיסי שמאכל את הגוף, הלב והנפש. אני עדיין מחפשת אותך בכל תמונה שבה יש קבוצת חיילים. אני רואה אותך בעיני רוחי בכל מקום ובכל חייל שאני רואה. אני רואה אותך פותח את הדלת בשבת בצהריים, מגיע לארוחה ומזרז אותנו כי אתה קצר בזמן, ממחר למשחק של הפועל תל אביב, ולא משנה כמה רחוק צריך לנסוע. ואז מתחילה לחלחל המציאות והוודאות שהמצב הזה לעולם לא ישתנה. זה לא זמני, זה לנצח. נותרנו פה המשפחה החמה, העוטפת, המסורה אחד לשני, התומכת ובעיקר אוהבת. ו-12 נכדים מדהימים ונפלאים, מתוכם בשולחן הארוחה יש כיסא ריק!! אנחנו מנסים להתמודד ביחד, כמו שאמרתי מהיום הראשון, אני לא רוצה נחמה, כי אין ולא תהיה. אני רוצה אותך פה איתנו במקום אליו אתה שייך וצריך להיות, נושם ובוטט, כמו שתמיד היית. אנחנו נושקים ליום כיפור, זו הזדמנות לכל אלה שצריכים וחייבים לבקש סליחה מכולם, ובפרט מאיתנו - המשפחות השכולות ומשפחות החטופים והחטופות, זה המעט שאנחנו ראוים לו.

אז נוח בשלווה במקום בו אתה נמצא, והמלאכים ימשיכו לשמור עליך, כי שם אף אחד ושום דבר לא יוכל לפגוע בכך יותר. אוהבים, כואבים, מתגעגעים, שבורי לב – הסבים.

תודה - דברים שרשמה אתי לאחר הרצאתה בחדר האוכל:

חברים יקרים,
לאחר ערב מאוד מרגש עבורנו וירידת מתח מעצם המעמד, אני רוצה לעצור ולהגיד לכולכם תודה גדולה בשם כל משפחת רז.
ברגעי אי-הוודאות, כשהאירוע עמד על סף ביטול, בחרתם להישאר איתנו ולהקשיב לסיפורו של עידן. במשך למעלה משעה, הדממה באולם הייתה מוחשית. הקשבתם בריכוז מלא, והייתם עבורי עוגן יציב בים סוער של רגשות. הנוכחות של כל אחד/ת מכם הורגשה כחיבוק חם, והזכירה לנו שאנחנו לא לבד במסע הזה. תודה מיוחדת **לדנה רוטמן ולדנה רווה**, שהביאו המון רצון ולב להפוך את המפגש הזה למציאות.
עידן השאיר לנו צוואה לא כתובה, אך חקוקה עמוק בלב שלנו. אני רואה זאת כשליחות אישית לספר את סיפורו של עידן בכל הזדמנות שתינתן לי. אם יש ביניכם מי שיכול לסייע לנו ביצירת קשרים עם ארגונים או קהילות נוספות, אשמח לחיבורים.
סליחה מהרבה חברים שחשבו שהאירוע בוטל ולכן לא יצאו מהבית.

פרחי באך טיפול טבעי לחרדות/ מיטל קלרפלד

היי חברות וחברים,
מזכירה שאני מכינה בקבוק תמציות פרחי באך ייעודי למצבי לחץ, חרדה, דאגות. מושלם למצב, ונהדר גם לילדים!! לוקחים 4 טיפות 4 פעמים ביום ובכל פעם שצריך.
פרחי באך הם טבעיים, לא ממכרים, ללא תופעות לוואי, בטעם עדין כמעט לא מורגש. עלות הבקבוק הייעודי למצב - 100 ש"ח.
לתיאום דברו/תכתבו לי: 052-3967105.

בשיחת הקיבוץ האחרונה התקיים דיון לקראת בחירת וועדת האיתור של המועמד למנהל הקהילה הבא. אני התבטאתי ופירטתי נימוקים מדוע צריך לפעול קצת אחרת בנושא זה. תמצית נימוקי ושלוש הצעותי הפורמליות ניסחתי לוועדת השיחה למען יביאו אותן להצבעה. מנימוקים פרוצדורליים שונים הוועדה החליטה להביא רק את ההצעה הראשונה כהסתייגות להצעתם, ולא להציג את שתי האחרות. לי נראה שהם טועים ויש להביא להצבעה את שתי ההצעות הנוספות, ואני מביא אותן כאן לידיעת הציבור.

תפקיד מנהל הקהילה הוא מהתפקידים המרכזיים ביותר בעין המפרץ / אורי לזיתן

יש חשיבות עילאית שתפקיד זה יאויש על ידי חבר קיבוץ אשר מכיר את ה"DNA" של עין המפרץ; אשר "השתפשף" כבר בתפקידים חברתיים קודמים בעין המפרץ; אשר התייחסותו למה שקורה בקיבוץ איננה רק לתקופת שירותו בתפקיד, אלא גם לעתיד הקרוב והרחוק כי אלו הם חיינו. חשיבות זאת גוברת דווקא כעת, כאשר שני תפקידים מרכזיים אחרים (מנהל התפעול ומנהלת הכספים) מאוישים על ידי שכירים שאינם חברים, ואסור שנוותר כמעט לגמרי על הניהול העצמי שלנו. על כן צריך להתאמץ מאוד למצוא בקיבוץ מועמדים מתאימים לניהול הקהילה, ולשכנעם לקחת על עצמם את התפקיד. אשר על כן, הצוות המאתר מועמדים מתאימים צריך לכלול בתוכו חברים שמכירים את מהות תפקיד מנהל הקהילה בקיבוץ באופן עמוק, ואשר מכירים חברים מכל שכבות הגיל. בהצעת הצוות שהוצעה יש חוסר בשני המובנים האלה, ובעיקר חסרים בו חברים מבוגרים יותר.

- הצעתי: צוות איתור מנהל קהילה לא יבחר ולא יתחיל לפעול לפני שיצורפו אליו שני חברים בגילים שמעל 60, אשר עונים לשני הקריטריונים האלה. דרך צירופם של שני חברים כאלה תעשה באופן אקטיבי תוך פנייה לחברים מתאימים ושכנועם להצטרף לצוות (ולא להסתפק בהוצאת "קול קורא" וציפייה למתנדבים).
 - הצעתי: תפקיד מנהל הקהילה יפוצל לשניים ושני חברים יכהנו בו ביחד, כל אחד בחצי משרה, כאשר מאפייניהם מגוונים ומשלימים אחד למשנהו למשל: גבר ואשה, צעיר ומבוגר, בעל ניסיון וידע בתחומים מסוימים והאחר בתחומים אחרים, אחד בעל ניסיון ואחר בעל פוטנציאל; וכיו"ב.
- לשילוב כזה יתרונות רבים: המשרה של מנהל הקהילה נעשית עשירה יותר ומגוונת יותר ביכולות המחזיקים בה; השניים יכולים להשלים איש את רעותו; יש תמיכה הדדית ביניהם בתפקיד שהוא מאוד תובעני מבחינה רגשית ומנטלית; קל יותר לגייס מועמדים אשר נרתעים מלקחת תפקיד כזה בשל פחדם להעדר מעיסוקם הקבוע או הקריירה שלהם (כי זו רק מחצית משרה); התייעצויות משותפות בין השניים תפקנה החלטות מאוזנות יותר; מאפשר פוטנציאל מגוון יותר כיעד לפניית של חברים ל"רשות". ועניין חשוב ביותר בעיני הציבור - יש הבחנה/הפרדה בין המשרה (ניהול קהילה) לבין השניים שמאיישים אותה - זה חשוב דווקא לאור ניסיוננו בתקופה האחרונה, היכן שחפיפה כזאת גרמה למתחים וכעסים רבים מאוד.
- הצעה זאת איננה המצאה של יש מאין. אפילו בעין המפרץ היו תקופות עם שני מזכירים מכהנים ביחד ואפילו עם מבנה ארגוני עם מטרה דומה - "מזכירות מצומצמת" של מזכיר ושני חברים. בקיבוצים רבים סידור כזה מקובל היה, ואפילו התנועות הקיבוציות התנהלו כך עד לפני שנים לא רבות (כלומר שני מזכירים המכהנים במשותף). בכל המקומות האלו היה להסדר כזה הצלחה גדולה ואפקטיביות רבה.

- הצעתי : צוות האיתור יפעל באופן אקטיבי (וגם ידווח על כך לציבור) למציאת מועמדים מתאימים מתוך חברי עין המפרץ לתפקיד מנהל הקהילה. פירוש של דבר – אין להסתפק בפרסום קול קורא וציפייה למועמדים שיציעו עצמם, אלא יש לפנות למועמדים אפשריים ולשכנעם להציע עצמם. פעולה אקטיבית כזאת חשובה כיוון שאין תמיד מתאים בין פוטנציאל ההצלחה של מועמד בתפקיד לבין רצונו והצגת עצמו כמתאים לתפקיד. כמו כן, רבים בין החברים המבוגרים יותר חיים עדיין בתרבות ציבורית, שבה לא קופצים ומציעים עצמם לתפקידים אלא מחכים שיזמינו אותם להציע עצמם.

איך הפכנו לקניבלים – אוכלי אדם / שאול שילה

ב-10 השנים האחרונות, ואולי קצת יותר, כל מערכת של בחירות של מנהלי הקהילה הפכה למלחמת עולם. מלחמה של הכפשה ושל נגד, מלחמה של ניסיון לשכנע בכל מחיר את החברים. יש להתארגן נגד המועמד (הרי לחברים אין דעה עצמית, צריך לשכנע אותם). במשך השנים התפתחו כלי המלחמה. נכנסו קבוצות בוואטסאפ, כלי חברתי שנועד לחיזוק חיי הקהילה ונהפך לכלי נשק משחית ויעיל, אשר מאפשר ליצור קבוצות שיסוי, השמצה ולחץ כדי לנצח במלחמה. כלי שלמועמד אין יכולת להתמודד נגדו. למדנו מהפוליטיקאים שלנו לשאוף לניצחון המוחלט בלי להתייחס לצד השני. מה פלא שקשה למצוא בתוכנו מועמדים למשרה? נוצר חבל הצלה חדש - נמצא מנהל שכיר! הוא יציל אותנו. אבל האם תמיד הצלחנו בבחירת מנהל שכיר? יש בקהילה שלנו לא מעט אנשים מוכשרים, אבל צריך לפתח אותם, לעניין אותם למקצוע של ניהול קהילה, לתגמל אותם בקורסים וחוגים של כלכלה וניהול קהילה. זה תהליך של שנים של צמיחה, ואנחנו במקרה הטוב שלושה חודשים לפני תום הקדנציה מתחילים לחפש, מוציאים מכרז לתפקיד שאינו מתוגמל, תפקיד שמתמודד עם פניות ודרישות של חברים שחורגות לא פעם מהנהלים וההחלטות שלנו, כך שצריך להגיע לפשרה ולהבנה. ניצחון מלא של קבוצה הופך לעיתים לדריסה של קבוצה אחרת. אנא הימנעו משימוש בכלי מלחמה כדי לנצח בכל מחיר ובאיומים. בואו לא נתנהג כמו הפוליטיקה של הממשל במדינה שלנו. בואו נשמור על הקהילה שלנו. קבוצות כוח רק יהרסו את מרקם החברה שלנו. אפשר גם לסמוך על דעתו העצמאית של הפרט.

מהברכה הקהילתית / אורי ומיכל

חברים שלום.
נגמרה עונת הרחצה בברכה, ולצערנו הסיום היה בקול ענות חלושה. עברה עלינו עונה לא פשוטה ואנחנו רוצים לשתף אתכם בתהליכים שעוברת הברכה ובתוכניות לקראת עונת הרחצה הבאה :
כפי שדיווחנו במהלך העונה, השנה היה ביקוש רב לברכה עקב סגירת בריכות רבות בגבול הצפון, ומפונים רבים שחיפשו מקום רחצה. במהלך העונה השתדלנו לאזן את הביקוש הרב - מצד אחד להיענות לצרכים מסביב, ומצד שני לשמור על הברכה כפרטית ואיכותית לחברי הקיבוץ ואורחיהם.
עיקר העבודה בעונה זו הייתה בסימן חידוש רישיון העסק של הברכה. כאן יצא לנו להתמודד עם הבירוקרטיה הישראלית שההתמודדות עימה מצריך המון סבלנות, קור רוח ולמידה של "מאורת הארנב" שנאלצנו להחליק לתוכה. הרגולציה בבריכות השחייה בישראל נעשית על ידי גורמים רבים : משרד לאיכות הסביבה, כיבוי אש, משרד הבריאות, המועצה על

שלל אגפיה ועוד. בעבר נהנינו ממעמד של בריכה פרטית, שבשונה מבריכה מסחרית וציבורית הרגולציה בה פחותה, אולם עידן זה חלף. היום גם בריכה פרטית כשלנו מחויבת בכל התנאים כמו בכל בריכה מסחרית. המשמעות היא עמידה בכללים, שמלווה כמובן בכסף רב בצורת אגרות, ביקורת מומחים, עמידה בתקנים ועוד... מכיוון שאנו לקוחות שבויים ועונתיים, הנושא בעל משמעויות כספיות נכבדות.

כרגע הצלחנו להשיג רישיון עסק זמני. בעונה הבאה עלינו להשלים תהליך של קבלת טופס 4. לא נלאה אתכם בפרטים, רק נאמר שזו דרישה חדשה של הועדה המקומית לבנייה, אשר משמעותה תהליך רגולציה מלא, כפי שדורשת בנייה של בריכה חדשה עם כל המשתמע מכך. למשימה זו ביקשנו מאסתי פלד, שמתמצאת בנבכי הועדה המקומית, להיות פרויקטורית של התהליך. כרגע התחלנו בתהליך מול אסתי בשאיפה לסיימו לפני הקיץ.

עוד בנושא תקנים, אנחנו שמחים לדווח שהחלפנו את התאורה בבריכה כדי לעמוד בתקן לרצפת לילה. בנוסף, אנו עתידים לרכוש שני בקרים דיגיטליים חדשים, שיאפשרו אגירת נתונים ובקרה מרחוק.

נסיים באיחולי שנה טובה יותר, חתימה טובה, תקווה וצפיה לסיום המלחמה וחזרת החטופים והחיילים הביתה.

עמותת הוותיק מזמינה

לנופשון בים המלח במלון ENJOY (דניאל)

בתאריכים 10-13.11.24 – 3 לילות ו-4 ימים, חצי פנסיון/התרעננות והפוגה

בתוכנית:

- יום א' 10.11.24 בשעה 7:30 – יציאה מנקודת האיסוף. נתחיל בביקור מסקרן אצל קהילת העבריים בדימונה – "עד שלא תגיעו לכפר שלנו, לא תדעו מהי קהילה שחיה על רזי הטבעונות". ארוחת ערב – 18:00-21:00.
 - יום ב' 11.11.24 – 7:00-10:30 ארוחת בוקר טיול בנחל דוד כולל הדרכה, יציאה מהמלון בשעה 10:00. ארוחת ערב 18:00-21:00.
 - יום ג' 12.11.24 – 7:00-10:30 ארוחת בוקר בילוי במתקני המלון בשעה 18:00 יציאה לחזיון האורקולי במצדה.
 - יום ד' 13.11.24 – פינוי חדרים עד השעה 11:00 בדרך נבקר בנאות הכיכר אצל אומן הפסלים ג'וג'ו במלון מתקיימת מדי ערב תוכנית בידור עשירה ומגוונת, עם מיטב השירים והריקודים ממגוון הסגנונות.
- המחיר לאדם בחדר זוגי – 2,050 ₪** בשלושה תשלומים. המחיר כולל חצי פנסיון, אוטובוס צמוד ואתרים.

להרשמה: נווה אשר – 04-994436/7

מילואימניקות בחיל האוויר תוצרת עין המפרץ / דפי

שיחה על השירות הצבאי בתקופת המלחמה עם זיו צרפתי ותומר פרטליס.

זיו: תפקיד בצבא – "אני טכנאית אוויוניקה – טכנאית אלקטרוניקה של מטוסי F16,

שעובדת על שתי פלטפורמות של F16 שיש בבסיס חה"א ברמת דוד. אני אחראית על כל האלקטרוניקה במטוס, החל ממסכים בתא הטייס ועד הקסדות. אני עובדת על כ-30 מערכות מתוחכמות מאוד שפותחו בישראל ומספקות לנו עליונות אווירית. זו עבודה פיזית של להסתובב בשמש, להרים חלקים כבדים, לזחול בתוך גוף המטוס ולתקן מה שצריך. אני משתתפת גם באיסוף מידע שמופק מטיסות ועיבוד שלו, למשל תמונות של איומים במרחבים סביב. זו משימה שמבוצעת יחד עם גורמים צבאיים נוספים."

סטטוס - "השתחררתי משירות סדיר לפני שנתיים, והתחלתי לעבוד במרחבים. כמו לכל חיילת משוחררת, היו לי תוכניות להתקדם בחיים האזרחיים, לטייל וללמוד, ולהשאיר את הצבא מאחור. אבל תוכניות לחוד ומציאות לחוד – ב-8 לאוקטובר 2023 גויסתי למילואים, ומאז אני משרתת באופן לא רציף, היו לי כמה הפסקות. סה"כ עשיתי השנה כ-8 חודשי מילואים."

מתחברת לתפקיד? "בהתחלה לא התחברתי בכלל. התבאסתי שגויסתי לתפקיד הזה, שמרגיש מאוד גברי – כל החלק הפיזי הקשה, התיקונים, הסחיבות. את די מוצאת את עצמך מתנהגת כמו גבר לאורך כל היום. אני מודה גם שהפריע לי שזה תפקיד חסר יוקרה, פחות נחשב. אבל אחרי כמה זמן נכנסתי לעניינים והתחברתי לעשייה, ואז גיליתי שבהרבה מקרים ויתרו לי כי אני בת ולא ציפו שאעבוד קשה. הכעיס אותי שמצפים שפשוט אהיה שם ואסתכל על הבנים עובדים, אז התחלתי לשים את עצמי בקדמת הבמה בכל הנוגע למילוי התפקיד. בהתאם לכך הוציאו אותי לקורס ראש צוות, וזה התפקיד שאני ממלאה היום. צריך להבין שהפעם האחרונה שהיתה בגף אוויוניקה ראש צוות אישה היתה לפני כמעט 10 שנים, וזו היתה מישהי בקבע שהיו חייבים להוציא לקורס בגלל הפז"מ שלה, זה לא נעשה ביוזמתה. במחזור שלי יש כמה ראשות צוות, ממש פתחנו את הדלת המסוימת הזאת לעצמנו ולבנות נוספות, שבאות בעקבותינו."

תומר: תפקיד בצבא – "גם אני משרתת בבסיס חה"א ברמת דוד, והתפקיד שלי הוא תפקיד עוקב לתפקיד של זיו – אני מקבלת מטוס בשלב הסופי של ההכנות לטיסה, מבצעת עליו בדיקות מקיפות ולאחר מכן מבצעת תדלוק, הטענת פצצות והחלפת גלגלים. גם כשמטוס חוזר מטיסה אני מבצעת עליו בדיקות תקינות מקיפות, מתדלקת ומטעינה חימוש. יש בבסיס מספר טייסות, אני בטייסת 109, הטייסת עם המטוסים הוותיקים של צה"ל."

סטטוס - "באוקטובר לפני שנה סיימתי את השירות הסדיר כמה ימים לאחר תחילת המלחמה, וכמובן שמייד גויסתי למילואים. במהלך השנה עשיתי 10 חודשי מילואים, ממש עכשיו השתחררתי, אבל מאוד ייתכן שבקרוב יקראו לי שוב."

מתחברת לתפקיד? "אם היית שואלת אותי את השאלה הזאת לפני המלחמה התשובה היתה שחד משמעית לא, אבל עברתי מהפך של ממש. לאורך השירות הסדיר היה לי מאוד קשה עם התפקיד הזה, שגם במקרה שלי הוא מאוד גברי – כל ההסתובבות בין המטוסים במרחב הענקי שהם נמצאים בו, הבדיקות, הסחיבות וההטענות. באזור המטוסים צריך ללבוש סרבל עבודה ואסור לענוד שום תכשיט, מחשש שפיסת מתכת תיפול ותגיע למנוע. העבודה קשה, החוקים נוקשים, וחיכיתי להשתחרר כבר או לעבור לתפקיד אחר. המלחמה שינתה הכל."

מה שינתה המלחמה

זיו – "כשגויסתי למילואים חזרתי לעבוד בתפקיד במשמרות, אבל בכל פעם שהסתיימה משמרת החלה מייד משמרת נוספת של עבודות כלליות. כל הבסיס גויס למעין משמרות סיוע במטרה לעמוד בקצב האירועים, שהיה ממש מסחרר. אני בעיקר הרכבתי פצצות 'טיפשות' שמגיעות בערכות ומצריכות הרכבה, ואלה היו משמרות של שעות ארוכות. זה אומר שאין אוכל, אין שינה, אין חיים. כל המצב הזה, שחשבתי שאני כבר באזרחות ופתאום מצאתי את עצמי שוב בצבא, ועוד בעבודה אינסופית, הקשה עלי מאוד. אבל אז נודע ש**עידן רז** נפל בקרב."

תומר – "עידן היה חבר קרוב שלנו, הוא היה צעיר ממנו רק בשנה."

זיו – "כשנודע לי שהוא נהרג היה לי ממש קשה לעבוד. המפקד שלי לקח אותי לשיחה ואמר לי שהוא מבין שקשה לי, אבל הוא באמת צריך אותי במאמץ המלחמתי. הוא נתן לי ללכת לישון ל-5 שעות, ואחריהן חזרתי לעבוד. אחרי המשבר הזה הכל התחיל להיראות אחרת. התחלתי להרגיש שמה שאני עושה הוא מאוד משמעותי וחשוב. היתה לי הבנה שאני מגנה על הבית, ממש כך. הרי אם תהיה פלישה מצפון – כפי שהיתה מדרום – הבית שלי, הקיבוץ שלי, משפחתי וחבריי עלולים להיפגע."

תומר – "גם עבורי זו היתה נקודת מפנה. כשהמלחמה התחילה הפעילות בבסיס היתה פשוט סרט נע של טיסות יוצאות וחוזרות. הסתובבתי בהאגר שעות על גבי שעות, מקבלת ומשחררת מטוס אחד אחרי השני, ואם צריך אוכלת סנדביץ' תוך כדי – ממש לא היה זמן לשבת לאכול. הסיכונים שהתמודדנו מולם והמאמץ המשותף הביאו להבנה מחודשת של משמעות התפקיד. ראיתי את הטייסים יוצאים למשימות, חשופים לפגיעות בשטח, וידעתי שאם אני עושה את העבודה כמו שצריך אז אני מגינה עליהם."

נסראללה ואני

תומר – "השתתפנו בהרבה מהמבצעים הגדולים שהיו במהלך המלחמה, למשל התקיפה האיראנית הראשונה, שחיל האוויר היה החיל העיקרי שהתמודד איתה. במצבים כאלה מטילים עלינו לחכות לפקודה, כשכל הבסיס נמצא בכוננות ובערנות שיא. כשמגיעה הפקודה זה מעבר מאפס למאה, תפקוד שיא. היה לנו חלק גם בחיסול נסראללה. במבצע הזה השתמשו בפצצות מאוד חכמות. באופן כללי, הלחימה של חיל האוויר בלבנון מבוצעת באמצעות פצצות חכמות."

זיו – "אני יודעת שלפני חיסול נסראללה היו הרבה תקיפות בסביבה שלו, פגיעה במחסני אמל"ח ובקרובי משפחתו. המטרה היתה להפחיד אותו. לאחר מכן זיהו הזדמנות לפגוע בו, והיה טיימינג מדויק מאוד אליו כוונה התקיפה. לפני התקיפה היה די רגוע בבסיס, ואז באמת עברנו מאפס פעילות למאה, פתאום כולם היו באוויר. כדי לבצע מעברים חדים כאלה יש משמרות בחה"א בהן כולם מוכנים לכל תרחיש."

אני לא יודעת עד כמה אתן מרגישות את זה, אבל לדעתי אתן מחוברות למציאות ולמשמעות שלה באופן יוצא דופן. בהרבה מדינות מערביות צעירים הולכים ללמוד מיד אחרי התיכון, לא באמת רואים משמעות במעשיהם, וכדי להוציא את התסכול הם מפגינים נגד ישראל...

זיו – "לפעמים אני אדישה לעבודה שאני עושה כי היא השגרה שלי, אבל היא לא השגרה של כולם, ואני שוכחת כמה היא מיוחדת ומשמעותית. המלחמה הזו משמעותית, ואני הייתי ועדיין חלק ממנה."

תומר – "בעצם הפכתי מחיילת 'שבוזה' למשרתת מילואים שגאה בתפקיד שהיא מבצעת. הרצון להשתלב באזרחות עדיין קיים, אבל לפני כן צריך לסיים את המשימה."

הגוזלים שלנו עוזבים את הקן... / ריח ש.

רגע לפני שהנערים בוגרי כיתה י"ב פרשו כנפיים והתפזרו, מי לצבא ומי לשנת שרות ולמכינה, נפגשנו לארוחת ערב חגיגית בפאב. 11 הבוגרים שלנו שמעו הסברים על זכויותיהם וחובותיהם, עכשיו כשהם מצטרפים לצעירי הקבוץ. תודה לסימה אחראית הדירות, שסיפרה לנערים כיצד מקבלים דירה ואיך לשמור עליה; לרון רכז הצעירים, שחילק להם דפי מידע חשובים לקראת ההמשך; ולמשפחות שחף ועומר שהכינו את הארוחה. במפגש קבלו הנערים מתנה יפה מרון רכז ו. צעירים - תיק רחצה עם שם הנערה, מגבת מנדפת, עטיפה לחוגר ולדיסקית ושק כביסה עם לוגו. י.מ.א גם הם פינקו במתנה יפה - צימידן לצבא ותו קניה. וכמו כן, חינוך עין המפרץ נפרדו עם מתנה - שק כביסה גדול. תודה ענקית לכולכם מהנערים והוריהם.

אנו מאחלים לכם אהובים בהצלחה בדרככם החדשה:

בר עומר - ש"ש בפנימיה במצפה רמון

עופרי זייד - ש"ש שומר צעיר-ירושלים

שונית קלברג - ש"ש אשלים

עומר גלאון - ש"ש בית השאנטי

גילי עמית - ש"ש חברה להגנת הטבע

יובל רז - ש"ש כרם שלום

רותם שחף - מכינת "זריחה" קבוץ טללים.

עדי גיא - צה"ל

יובל גיא - צה"ל צילום מודיעין

דורון - צה"ל מ"כית מג"ל

נחשון לוריאן - צה"ל.

צאו בשלום ושובו בשלום הביתה.

ובהזדמנות זו...

ברכות חמות לרותם שחף

שסיים את לימודיו כמצטיין "קדם עתידיים" (פרויקט למצוינות במתמטיקה, אנגלית, פיזיקה ומחשבים של משרד החינוך), בטקס חגיגי שנערך באורט בראודה. גאים בך מאוד!!!
ההורים והמשפחה כולה.

דפתריות

סוכות

יש לנו הרבה תכנונים לסוכות אבל כרגע אנחנו עושות חשיבה מחדש, ובמקום לפרסם את התוכנית ואז לערוך שינויים בהתאם למצב, אנחנו מעדיפות לחכות עם הפרסומים. אירועי סוכות יפורסמו במקומי, בפייסבוק ובוואצאפ בסמוך לחג ובהתאם להנחיות העדכניות מפקוד העורף.

תודות

תודה לסיגל אופיר על המדיטציה המרגשת לראש השנה לזכרה של לין, ותודה לעופר שעזר ותמך.

תודה לצוות השבעה באוקטובר (אור פלג, אורי ענבר, סיגל אופיר ועידו סנדורי) תודה לאור פלג על הכנת הטקס וכתובת הטקסט המרגש.

ב-6/10 קיימנו בקיבוץ שלושה מעגלי הקשבה סביב אירועי ה-7 באוקטובר. תודה לדור שמיר, איילת אדיב, דליה מלר ושני טובול שהנחו את המעגלים ותודה לכל המשתתפים שיצאו מהבית ובאו לשתף בחוויות שלהם. תודה לכל מי שהתנדב להנחות מעגל הקשבה ולקח חלק בתכנון האירוע - ג'ני פטלך, גל דקל, סיגל אופיר, ענבל גזית, דנה רוטמן, ותודה לאיילת אדיב שהובילה את כל התהליך. קיבלנו תגובות נפלאות מהמשתתפים ובקשות לעוד מעגלי הקשבה. ניפגש במעגלים נוספים בקרוב...

מועדון יום ג'

ביום שלישי 15.10.24 בשעה 18:00 ניפגש עם דנה שלינגר, מנכ"לית משקי המפרץ ומנהלת BETA, יחידת החדשנות של מילואות. כולם מוזמנים.

טקס לציון שנה למלחמת חרבות ברזל

כתבה והקריאה – אור פלג

טקס זיכרון נערך בדרך כלל כדי לציין אירוע שקרה וחלף, כדי לזכור ולהזכיר, ולוודא שלא יישכח.

בשבעה באוקטובר נפתחה מלחמה שסיומה לא נראה באופק. בשבעה באוקטובר נשבר בנו שבר שרחוק מלהישכח.

אז זה לא טקס זיכרון, זו התכנסות. הזדמנות לכאוב יחד, להתאבל יחד, וביחד לקוות, לייחל לתיקון ולימים טובים.

נזכור את אחינו ואחיותינו, הנרצחות והנרצחים, בבית, בשדה ובדרך.

את הנופלים והנופלות בהגנה על הבית,

את המוסרים נפשם בניסיון להגן.

נזכור את השריפה והשבר, את הבית שלא סיפק מקלט, את החיים ומפעל החיים שאבדו, את האמון שנסדק,

את הקוראים לעזרה ואין מציל.

נזכור את ההתגייסות האזרחית והחיבוק החם,

את האובדן המשותף ואת תחושת היחד.

נזכור את אחינו ואחיותינו החטופים, ששלומינו קשור בחוט לשלומם, ועולמינו לא יתקון לפני שובם.

נזכור, נכאב, נקווה, נתקן ונבחר בחיים.

עם פרוץ המלחמה ביקשנו מעמית סקל לעצב סמל שייצג את המלחמה בקיבוץ עין המפרץ. תודה לעמית – מצוות העלון.